

COMPRA, LLEGEIX, DIFON

La Verdad nº 110

(març de 2022)

“Cap al X congrés mundial de la IV Internacional.”

“La Verdad” nº. 111, a punt de ser distribuïda

La lluita contra la guerra és inseparable de la lluita contra la inflació i l'austeritat

El número 111 de La Verdad, revista teòrica de la IV Internacional, és a punt de sortir d'impremta. És una edició que té com a eix la guerra d'Ucraïna i les seves conseqüències. Perquè, com assenyala la declaració del Secretariat Internacional de la IV Internacional, que té el paper de notes editorials, “l'actual guerra d'Ucraïna ha esdevingut, de fet, una guerra mundial. Els pobles pateixen ja les seves conseqüències a tots els continents. En nom de l'‘economia de guerra’, tenim la inflació, la pujada de preus, la pauperització de centenars de milions d'éssers humans”.

Com assenyala aquesta declaració, es tracta d'una guerra en què “l'imperialisme fa servir mitjans il·limitats. El règim de Zelenski només se sosté gràcies a les desenes de milers de milions de dòlars i les armes de darrera generació enviades per Biden, sense límits, i per tots els governs europeus”. Un règim que dista molt de ser una democràcia (recomanem, sobre això, el que comentàvem en una carta setmanal recent sobre les mesures d'aquest govern contra els drets democràtics, la llibertat de partits i els drets de la població treballadora).

L'objectiu d'aquest número de La Verdad no és cap altre que dotar d'arguments a qui, a cada país, combat contra la guerra i les seves conseqüències, perquè “La lluita contra la guerra i el militarisme és indissociable de la lluita a cada país contra les mesures preses en nom de l'‘economia de guerra’ (inflació, alça de preus, etc.), i en primer lloc contra la carestia de la vida, per la congelació de preus, per l'augment general de salaris”.

Aquests dies els esdeveniments mostren la certesa de la declaració. Putin dicta la mobilització parcial, mesura sobretot interna, per aixafar la resistència del poble rus a la guerra. No és per casualitat que després d'una manifestació de mares a Grozni, capital de Txetxènia, Kadirov, dirigent d'aquesta república, va declarar que no aplicaria la mesura. Els països bàltics es plantegen negar l'entrada dels refugiats russos, que millor aliat per a Putin! Els discursos de Biden, i tots els governs a les seves

ordres es resumeixen en un: “cal continuar la guerra per castigar el poble rus” -identificat Putin. El govern Sánchez anuncia les massives inversions en armament que s'inclouran en els pressupostos del 2023. La lluita contra la guerra, per acabar amb la OTAN i les seves bases, és més que mai inseparable de la lluita contra la inflació, l'austeritat, per les reivindicacions.

Capital i militarisme

Com va assenyalar el socialista francès Jean Jaurés, en vigílies de la I Guerra Mundial, “el capitalisme porta a la seva essència la guerra, com els núvols porten la tempesta”. Una afirmació que tot el que ha passat des de llavors no ha fet sinó confirmar una vegada i una altra.

La Verdad 111 desenvolupa la relació entre capital i militarisme en diversos articles. Com assenyala Xabier Arrizabalo a l'article “Capital i militarisme”, entre els diferents capitals “inevitablement, té lloc una pugna cada cop més aguda, lligada a l'estretor del mercat mundial. És la pugna competitiva, la cada cop més ferotge i destructiva competència que, concretada en la lluita pel mercat mundial, un dels principals factors directes de les guerres”. I, precisament, el capitalisme, que porta la guerra com el núvol porta la tempesta, “per això mateix, en la seva situació actual d'una mena de ‘crisi crònica’ d'acord amb el seu estadi imperialista, aquest tret de l'ADN capitalista que és el militarisme i per ende la guerra no pot sinó expressar-se de formes més i més agudes”.

Cal no oblidar “l'aportació que suposa el militarisme com a camp de valorització del capital. (...) El 2021, per primera vegada en la història, la despesa militar ha superat els dos bilions de dòlars (...) en un context econòmic presidit per la dislocació del mercat mundial, un impuls a la demanda d'aquesta magnitud suposa un regal per a capitals dedicats a la venda d'armes”.

La qüestió va més enllà. X. Arrizabalo explica com la guerra d'Ucraïna i l'expansió de l'OTAN serveixen per aprofundir la dominació de l'imperialisme USA, i posen

de manifest “el lloc subordinat de la UE, que revela la seva veritable cara davant de tota il·lusió contrària. L'augment de la despesa militar obeeix directament a l'exigència nord-americana, igual que l'adopció de sancions contra Rússia que, a més de perjudicar el poble rus i no els oligarques, perjudica així mateix els pobles europeus, però també els capitals europeus a la seva pugna competitiva al mercat mundial”.

Bona part de La Verdad 111 està dedicada a una secció, titulada “Les indústries d'armament al món: cap a ‘una economia de guerra’”, oberta per un article de David Gozlan, del mateix títol, al qual complementen amplis fragments d'un capítol de “l'acumulació del capital”, llibre escrit per Rosa Luxemburg el 1912. El capítol en qüestió es titulava: “El militarisme, camp d'acció del capital”. També inclou un article de Trotski, “Davant una nova guerra mundial, per quan la guerra?”

A l'article Les indústries d'armament al món: cap a «una economia de guerra», David Gozlan analitza la importància creixent de la indústria d'armament dins de l'economia capitalista, i com aquesta expansió s'assenta en diversos sectors.

Així, explica com sectors creixents de la investigació es posen al servei de l'economia d'armaments: “Els centres de recerca estan sotmesos als imperatius militars i, per tant, a les ànsies de les empreses privades que lliuren el fruit de les seves investigacions a els exèrcits”.

També assenyala la permanència de la guerra: “Des del 1902, la guerra és present de manera permanent, i no hi ha hagut un any en què no hagi sotmès, matat, aixafat i destruït, fins a les recents guerres a Síria, Iemen, Mali i Ucraïna”. Com explica Lenin a L'imperialisme, fase superior del capitalisme, l'imperialisme és una època de guerres i revolucions. “La crisi econòmica del 1999, la del 2008 i l'11 de setembre del 2001 intensifiquen la freqüència de les guerres, refraccions de la guerra social contra la classe obrera. La guerra d'Ucraïna és un pas més”.

Gozlan explica el paper parasitari de la

indústria d'armament i assenyalava tant el predomini de les empreses dels EUA com la submissió dels països europeus i les seves pròpies indústries d'armament.

Ara bé, aquest pes econòmic té les seves conseqüències: "Invertir en la fabricació d'armes també significa utilitzar-les. França igual que els altres imperialismes recluta les joves generacions agitant la bandera del patriotisme, recolzant-se en la desqualificació que el mateix Estat ha organitzat, promentent salaris i viatges, camuflant l'objectiu de la formació militar i la seva finalitat: ferides, traumatismes i mort".

L'article té una conclusió: lluitar contra les guerres imperialistes és preparar la revolució.

En aquesta línia, l'article "Europa: reunits tots els ingredients per a un aixecament dels pobles", que firmen Bruno Ricque i

Angel Tubau explica les conseqüències de la guerra i de l'alineament incondicional dels governs europeus de tot signe amb els EUA i l'OTAN, per a la guerra d'Ucraïna, la guerra comercial amb la Xina i les sancions a Rússia. Com assenyalava. "Tot sembla indicar que serà la indústria europea, copejada per la manca de subministraments energètics, i la forçada "transformació verda", la que es reduirà encara més amb aquestes mesures". Perquè aquesta submissió col·loca els governs europeus com a agents de l'ofensiva dels EUA contra els seus propis interessos.

Tot això porta a l'agreujament de la crisi política i al sorgiment de moviments de resistència i de noves formacions polítiques que s'afirmen sobre la crisi de les organitzacions tradicionals del moviment obrer, fenòmens que l'article analitza. Com conclou l'article: "Davant la crisi de

col·lapse que castiga Europa, reagrupar-se al voltant de l'eix central d'acabar amb els governs nacionals i les seves polítiques que liquiden les conquestes socials i democràtiques, lluitar per la independència de les organitzacions davant de la Unió Sagrada. Per als militants de les seccions de la IV Internacional, la prioritat és inserir-se en aquests processos en marxa".

Aquest número de la Verdad conté, a més, un article que analitza la situació dels EUA davant les eleccions "a mig mandat", i la crisi política, i reproduïx un article de Trotski –de plena actualitat, encara que fos escrit a 1939 –sobre "la qüestió ucraïnesa".

En conjunt, La Verdad 111 aporta molts elements per a la reflexió, reflexió que serveix per preparar l'acció. Animem els lectors d'aquesta Carta Setmanal a adquirir-ne l'exemplar, a llegir-lo, estudiar-lo, anotar-lo i discutir-lo amb nosaltres.

Els nostres compromisos...

Presentació: Informe i posterior debat

Campanya d'extensió i subscripcions a aquesta *Carta Setmanal*

Si no la reps, et convidem a que la rebis cada setmana. Si la reps, et proposem que subscriguis a altres companyes i companys als quals pugui interessar.

L'elaboració i enviament d'aquesta Carta comporta algunes despeses. El POSI, que l'edita, no té ni vol subvencions, tota la seva activitat i les seves publicacions són finançades exclusivament per treballadores i treballadors, que volen recolzar, en aquest cas, la publicació de la Carta Setmanal. Demanem un suport de 5 EUROS a l'any, o més si us sembla.

Nostre compte corrent en La Caixa és: **2100 2812 51 0200071314**. Indicant: Recolzo Carta Setmanal

Per rebre-la, envia un correu electrònic a: info@posicuarta.org

Pots contactar des: <http://posicuarta.org/cartasblog/contacto>

Partido Obrero Socialista Internacionalista
Sección en España de la IV Internacional

Carrer Desengaño, 12 (1º 3A). 28004 - Madrid Teléfono:
91 522 23 56 - Fax: 91 521 72 01 <http://www.posicuarta.org>
posicuarta.org
Busca'ns en Twitter: @posicuarta